

POSTANOWIENIE

21 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący – SSO Lidia Hojeńska

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Rejonowej – Małgorzata Rutowska

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia- Śródmieścia z dnia 14 marca 2013 r. (data wpływu), sygn. akt 3 Ds. 193/12 o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec **J. U. (1)**

na podstawie art. 249 §1 k.p.k. i art. 258 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do dnia **28 czerwca 2013 r.** tj. na okres kolejnych trzech miesięcy tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieście z dnia 30 czerwca 2012 roku, sygn. akt V Kp 1083/12 wobec **J. U. (1)**, syna T. i J. z domu K., urodzonego (...) we W.

podejrzanego o to, że:

I. w nocy z 27 na 28 czerwca 2012 roku we W. przy ul. (...), przewidując możliwość pozbawienia życia A. N. i godząc się na to, zadał wielokrotnie uderzenia, skutkujące obrażeniami wielonarządowymi, a w szczególności licznymi obustronnymi złamaniami żeber, co doprowadziło do ostrej niewydolności oddechowej i śmierci pokrzywdzonej

tj. o przestępstwo z art. 148 § 1 k.k.

II. w dniu 28 czerwca 2012 roku we W., chcąc aby B. W. składając zeznania w postępowaniu karnym prowadzonym przez Prokuraturę Rejonową dla Wrocławia- Śródmieścia, w sprawie zabójstwa A. N., o sygn. 3 Ds. 193/12, zeznała jako świadek nieprawdę, że w noc, w której doszło do zgonu pokrzywdzonej, J. U. (1) i J. U. (2) przebywali razem z nią w mieszkaniu położonym we W. przy ul. (...)

tj. o przestępstwo z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 233 § 1 k.k.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2012 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Śródmieścia zastosował wobec J. U. (1) środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania uznając, iż popełnienie przez podejrzanego zarzucanych mu przestępstw zostało z dużym prawdopodobieństwem potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Do chwili obecnej nie wystąpiły żadne okoliczności uzasadniające uchylenie bądź zmianę stosowanego wobec podejrzanego środka zapobiegawczego. Zaś zebrany dotychczas w przedmiotowej sprawie w postępowaniu przygotowawczym materiał dowodowy, w szczególności w postaci: wyników oględzin, zabezpieczonych dowodów rzeczowych, zeznań E. P., K. K. (2), B. W., wyjaśnień J. U. (3), opinii sądowo- lekarskiej, jak również częściowo wyjaśnień podejrzanego, w ocenie Sądu, wskazuje na duże prawdopodobieństwo, że podejrzany dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów.

Co więcej – nie przesądzając w żaden sposób o winie i sprawstwie podejrzanego – Sąd musi podkreślić, że prawdopodobieństwo popełnienia przez J. U. (1) zarzucanych mu czynów, przy uwzględnieniu ich doniosłości, okoliczności popełnienia, uzasadnia twierdzenie o realności wymierzenia podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności o której mowa w art. 258 § 2 k.p.k.

Z kolei waga postawionego zarzutu (podejrzanemu zarzucono m.in. popełnienie zbrodni z art. 148 § 1 k.k.) uzasadnia obawę, że w przypadku pozostawania na wolności mógłby w sposób niedozwolony wpływać na toczące się postępowanie. Obawa podjęcia działań mających na celu destabilizowanie toczącego się postępowania jest tym bardziej realna, jeżeli zważy się na zachowanie podejrzanego bezpośrednio po zdarzeniu, jak również okoliczność, iż osoby występujące w niniejszym postępowaniu w charakterze świadków znane są podejrzanemu. Nie bez znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu pozostaje również wcześniejsza wielokrotna karalność podejrzanego.

W ocenie Sądu jedynie przedłużenie wobec J. U. (1) izolacyjnego środka zapobiegawczego, jakim jest tymczasowe aresztowanie, pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok prowadzonego postępowania karnego, a tym samym uniemożliwić podejrzanemu podjęcie jakichkolwiek ewentualnych prób bezprawnych działań mogących je destabilizować.

Nadto z uwagi na wielość czynności procesowych, które należy jeszcze w sprawie wykonać, śledztwa nie zdołano ukończyć przed upływem terminu zastosowanego środka zapobiegawczego. W dalszym ciągu niezbędne jest przeprowadzenie kolejnych czynności procesowych w tym m.in. uzyskanie kompleksowej opinii z zakresu medycyny sądowej, przedstawienie podejrzanemu uzupełnionych zarzutów.

Zważyć również należy, iż w stosunku do podejrzanego nie zachodzą warunki uzasadniające odstępianie od stosowania przedmiotowego środka zapobiegawczego, określone w art. 259 § 1 k.p.k.

Mając zatem na uwadze, iż środki zapobiegawcze o mniej dolegliwym charakterze niż środek zastosowany, mogłyby nie wypełnić swej roli, tj. nie zabezpieczyć w sposób prawidłowy toczącego się postępowania, Sąd – działając na podstawie powołanych przepisów – orzekł jak na wstępie.